

за да си похрушне и той. Сиромахъ! тегли и той спорѣдъ насъ; я глѣдай го какъ испустила? кога-то лочеше на село тлъстж-тж сурваткж, врата му бѣше дебелъ и тлъсть като вълкъ, а сега помязаль на хрѣтъ; вѣренъ пакъ, върви подирѣ ны да имаме бари съ какво да ся разтушваме.

Тынка мжгла, коя по слънчевно-то изгрѣвануе по върхове-тѣ на высокы-тѣ дървета, по издигнаты-тѣ рѣтове, вече бѣше ся изгубила, кога бѣднѣ старецъ, придруженъ съ сына си Стоенчя, поведе волове-тѣ изъ тѣснѣ еднѣ пѣтекж и ся изгуби изподъ гжсты-тѣ дебелы брѣстове. Пѣть-тѣ, по кого-то ся тѣ управихж, водеше ты право къмъ село-то Гюргенлий; тукъ мыслеше старецъ-тѣ да принощува пакъ и отъ тамъ вече—съ Божя волѣж право въ Шюменъ.

На другѣй денъ една кола съ волове, старецъ и едно младо момче придружено съ черно едно куче, пълни съ надѣждж за утѣхж, хвлезохж въ градъ Шюменъ изъ долно-махленскѣй пѣть.

XVIII.

Освободители и освобожденни.

Рано въ зорѣ. Шестима пѣтници отслабнали, уморени, издраскани, испокжсани легка-полегка вървятъ и ся приближаватъ повече и